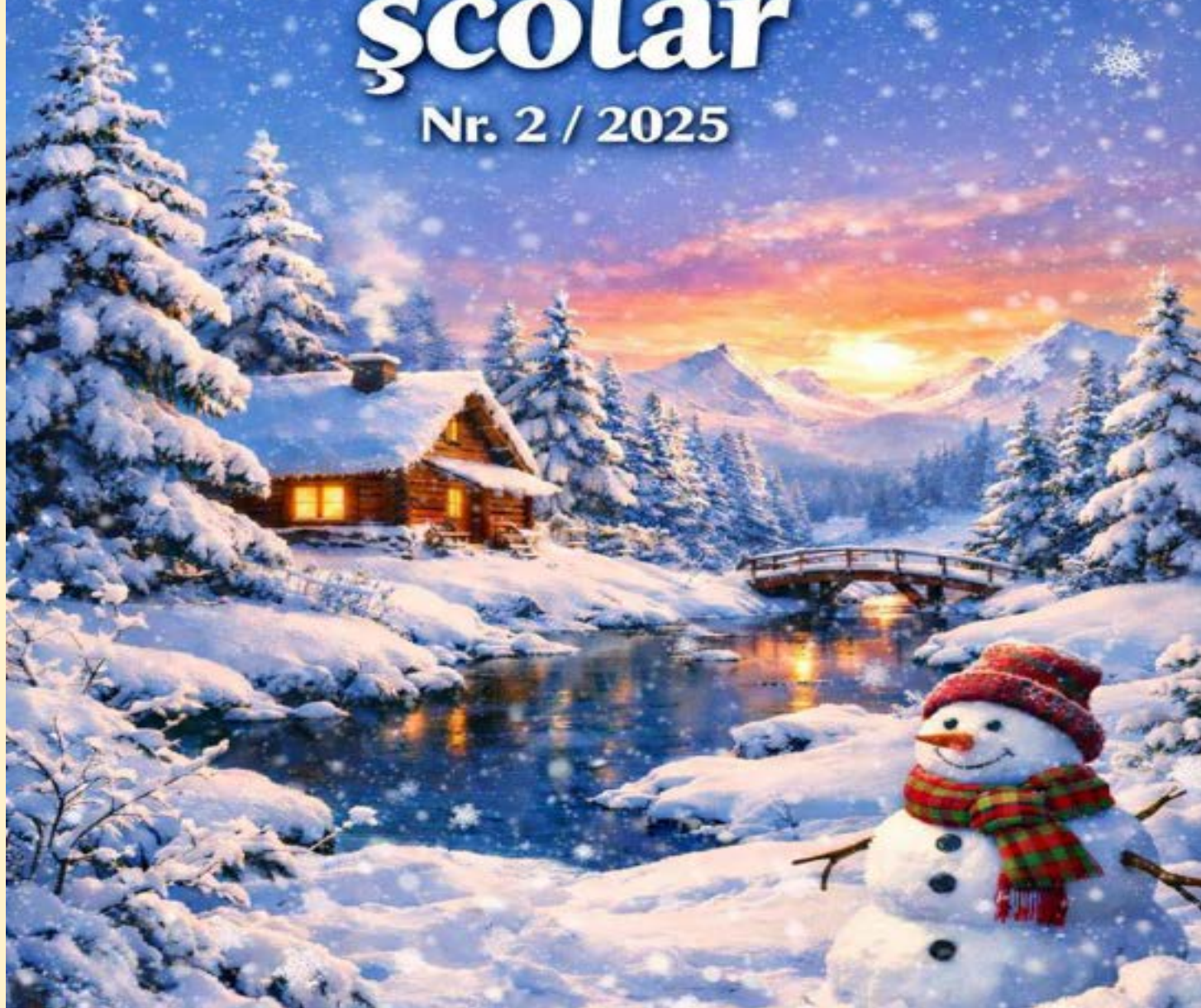

Liceul „Prof. Bora Tît Liviu” Baru

Barometrul școlar

Nr. 2 / 2025

CUPRINS

Cuvânt înainte.....	3
De prin școală adunate.....	4
Ne mândrim cu ei!	9
La pas prin România.....	10
Jobică, muratul – zburătorul din Țara Hațegului	17
Educație fără frontiere.....	19
Proiect didactic „România, Țara mea!”.....	21
Activitatea și odihna.....	30
Toamna în culori, zâmbete și primele descoperiri.....	33
Magia primelor descoperiri la Grupa Mică.....	34
Excursia, factor important în educație.....	35
Limba franceză, cultură și educație	38
Cuvintele – spațiu de întâlnire între oameni.....	40

Director: Prof. HADADEA KARINA

Coordonatori: Prof. Dr. RĂDUȚOIU – ALBU
ANDREEA-DIANA
Prof. GARDEAN ALINA

Consilier educativ: Prof. COSTA SOFIA

Cuvânt înainte

Dragi cititori,

Iată-ne ajunși, din nou, la pragul dintre ani, acolo unde timpul pare să încetinească o clipă pentru a ne lăsa răgazul de a privi înapoi și de a ne bucura de tot ce am trăit împreună. „Barometrul școlar”, în acest număr de iarnă, devine o oglindă a unui an plin: un an cu reușite, cu emoții, cu momente de învățare și descoperire, dar și cu multă prietenie și solidaritate. Ediția aceasta este o veritabilă revistă-magazin a comunității noastre școlare. În paginile ei veți descoperi ecouri din activitățile școlii — de la proiecte educative și competiții școlare, până la excursii, spectacole și zile speciale petrecute împreună. Fiecare articol, fiecare fotografie poartă amprenta entuziasmului copiilor și a implicării cadrelor didactice care transformă școala, zi de zi, într-un loc viu, luminos, plin de sens.

Veți regăsi aici și rezultatele elevilor noștri, rodul muncii, al pasiunii și al perseverenței, dar și povești din culisele activităților — acele detalii mici, dar prețioase, care dau culoare vieții de școală. Fiecare excursie povestită, fiecare gând mărturisit, fiecare fotografie surprinde o emoție autentică, un moment care merită păstrat. Am lăsat și un loc special pentru gândurile de Crăciun, pentru acele reflecții simple și calde care ne aduc aminte că educația înseamnă, mai presus de orice, formarea inimii. Sărbătoarea Nașterii Domnului ne invită, an de an, să redescoperim bucuria de a dăru, de a fi recunoscători, de a privi spre ceilalți cu bunătate.

Așadar, acest număr al revistei „Barometrul școlar” nu este doar o cronică a activităților trecute, ci și o lecție de speranță. E dovada că, într-o lume grăbită, încă există loc pentru frumos, pentru creație, pentru zâmbetul sincer al elevului care descoperă ceva nou.

Mulțumim tuturor celor care au contribuit la realizarea acestei ediții — elevilor, profesorilor, diriginților, părinților și tuturor celor care cred că școala nu este doar un loc unde învățăm, ci și un loc unde creștem împreună.

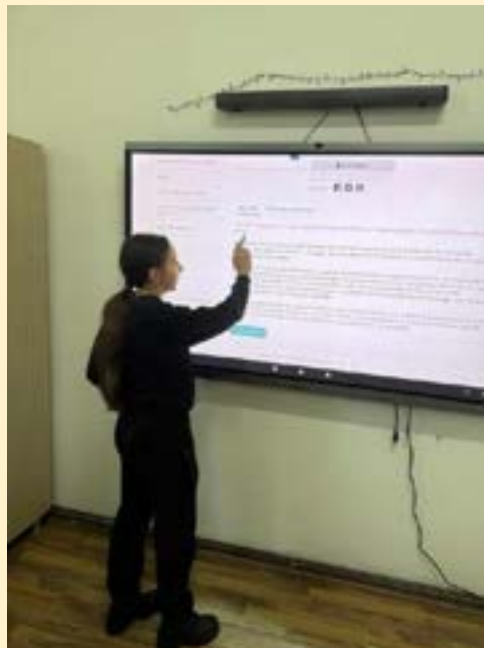
Să ne bucurăm de această iarnă cu inimile deschise, să ne lăsăm inspirați de poveștile din paginile revistei și să pășim în noul an cu aceeași încredere și căldură cu care am construit acest număr.

Crăciun cu lumină în suflet și un An Nou plin de împliniri!

Cu prețuire,

Prof. Dr. Andreea Răduțoiu-Albu

De prin școală adunate...

Școala Altfel: „Ora Consiliului Europei”

Prof. Răduțoiu-Albu Andreea

Activități „Stop Bullying!”

Prof. Hibais Ancuța

„Secret Santa” – clasa a VII-a
Prof. Răduțoiu-Albu Andreea

Proiectul educational „Călătorie în jurul României”

Prof. Sălăgean Gabriela, Prof. Păcurar Roxana, Prof. Hadadea Karina

Ora de dirigenție – clasa a VII-a, Invitat: prof. Stoica Oana, Școala Gimnazială Bănița

„Săptămâna fructelor și a legumelor donate”

Prof. Costa Sofia

Ne mândrim cu ei!

Proiectul județean „Diamantele și culorile pădurii”

Premiul I – Sălășan Flavia, clasa a VI-a

Premiul II – Stoica Iulia, clasa a VI-a

Premiul III – Mălina Miriam, clasa a VI-a

La pas prin România...

Salina Turda, 17 decembrie 2025

Prof. Gardean Alina și prof. Răduțoiu-Albu Andreea

Alba – Iulia, 16 decembrie 2025: Catedrala Reîntregirii, Cetatea Alba Carolina

Prof. Gardean Alina și prof. Răduțoiu-Albu Andreea

Târgul de Crăciun – Cluj-Napoca, 17 decembrie 2025
Prof. Gardean Alina și prof. Răduțoiu-Albu Andreea

Observatorul Astronomic – Cluj-Napoca, 17 decembrie 2025
Prof. Gardean Alina și prof. Răduțoiu-Albu Andreea

Catedrala „Sfântul Mihail”- Cluj-Napoca
Grădina Botanică - Cluj-Napoca

Prof. Gardean Alina
și prof. Răduțoiu-Albu Andreea

Deva și Hunedoara, 18 decembrie 2025
Prof. Onescu Marinela

Deva și Hunedoara, 18 decembrie 2025

Prof. Berbeniță Mirela

Timișoara, 15 decembrie 2025 – Prof. Hibais Ancuța

Jobică, muratul – zburătorul din Țara Hațegului

(Mascota elevilor clasei a VII-a, Liceul „Prof. Bora Tit Liviu”, Baru, pentru Geoparcul Dinozaurilor)

Cu milioane de ani în urmă, cerul era plin de aripi. Printre ele se ridica, maiestuos, pterodactilul, o creatură uimitoare, cu aripi uriașe și cioc lung, gata să prindă vântul vremurilor preistorice. Nu era un dinozaur, ci un pterozaur – o reptilă zburătoare care domina cerurile în perioada Jurasicului târziu și Cretacicului timpuriu. Atunci, locul unde trăim noi astăzi – Țara Hațegului – nu era un ținut de dealuri și sate, ci o insulă tropicală în Marea Tethys. Aici, printre palmieri și vulcani adormiți, au viețuit dinozauri pitici, broaște țestoase uriașe și pterozauri care zburau peste valuri. Fosilele descoperite în Geoparcul Dinozaurilor Țara Hațegului sunt dovada vie a acestei lumi uimitoare, un adevărat muzeu în aer liber.

Astăzi, peste milioane de ani, pterodactilul prinde din nou viață prin Jobică, muratul, mascota elevilor din Baru. Numele lui amuzant ascunde o poveste serioasă: este făcut din materiale reciclabile, ca simbol al grijii pentru natură și al dorinței de a transforma „deșeurile” în artă și cunoaștere. Aripile verzi, corpul colorat și ciocul galben îi dau un aer prietenos, de aventurier din vremuri străvechi.

Jobică, muratul nu este doar o mască de hârtie și plastic – este un mesager al trecutului și un protector al viitorului. El le amintește copiilor că planeta trebuie iubită, păstrată curată și respectată, așa cum o făceau odinioară făpturile naturii.

Astăzi, Jobică zboară din nou – nu peste mări, ci peste inimile celor care îl privesc. Cu aripile larg deschise și cu zâmbetul său preistoric, el poartă cu mândrie mesajul Geoparcului:

„Descoperă, cunoaște, protejează!”

Clasa a VII-a
Prof. Cozma Alexandru

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE

Cea mai importantă perioadă din viața unui individ prin consecințele durabile pe care le are asupra dezvoltării ulterioare a acestuia este copilăria. Fiecare copil este unic iar unicitatea lui reprezintă punctul de plecare în toate deciziile luate în privința lui, cu scopul primordial de a-l ajuta să se dezvolte deplin. Cu cât ne vom apropia mai mult de el și îl vom înțelege mai bine, cu atât vom învăța mai multe despre ceea ce ar trebui să facem pentru a-l ajuta să crească și să se dezvolte la nivelul întregului potențial de care dispune. Succesul educației se bazează pe adaptarea demersului educațional la nevoile individuale ale fiecărui copil. Construirea unui parteneriat educativ în comunitatea în care crește, se dezvoltă și este educat copilul constituie o cerință a educației de azi. Se recunoaște faptul că deciziile, acțiunile și rezultatele educației nu mai pot fi realizate decât în comunitatea de opțiuni dintre mediile responsabile: familie-grădiniță-școală-societate. Din experiență se trage concluzia următoare: colaborarea familie-grădiniță-școală-societate este benefică și cu rezultate deosebite atât pentru implicarea părinților dar și pentru membrii comunității care își dau silința să se integreze în atmosfera grădiniței și să se împrietenească cu copii.

Grădinița este a doua familie, un loc unde se poate practica educația, spațiul unde se asigură nu numai un volum important de cunoștințe, dar se formează și mentalități moderne, deschise.

Educația însumează acțiunile – deliberate sau nedeliberate, explicite sau implicite, sistematice sau nesistematice – de modelare și formare a omului din perspectiva unor finalități racordate la reperele socio-economicoistorico- culturale ale arealului în care se desfășoară. Se poate afirma că educația este activitatea complexă realizată în cooperare de educator și educabil (a căror rol este șanjabil) în vederea formării și autoformării asistate, cu scopul dezvoltării personalității și sădirii unei mentalități pozitiv-constructiviste. Tradițional, educația oferită de școală a fost considerată educație formală, activitățile educative organizate de alte instituții, cum ar fi muzeele, bibliotecile, cluburile elevilor etc., drept educație nonformală, iar influențele spontane sau neorganizate din mediu, familie, grup de prieteni, mass media etc., educație informal

Și școala - ca instituție - a răspuns provocărilor sociale prin lărgirea sferei de activitate și inițierea unor parteneriate cu societatea civilă, comunitatea locală sau cu diferite instituții culturale. Aceasta deoarece învățarea „nu este legată” numai de școală sau de alte contexte organizate.

Educația formală și cea nonformală au drept notă comună faptul că ambele sunt special organizate de societate, cu scopul de a ușura, de a grăbi, de a eficientiza procesul formării unor comportamente propice învățării continue, inclusiv prin mijloace proprii, precum și de a asigura achiziționarea unor informații cu largi resurse de integrare în sisteme, de transferare a lor în diverse domenii ale cunoașterii. De asemenea, ambele sunt instituționalizate, deosebindu-se doar prin cadrul și modalitățile lor specifice de acțiune. În zilele noastre se constată atât o extindere, cât și o intercorelare strânsă a tuturor acestor forme, ceea ce face să le crească potențialul educativ. Astfel, educația formală trebuie să cunoască valorile și influențele exercitate prin intermediul educației ocazionale, nonformale și informale, să exercite o funcție de sinteză, de integrare a acestora în procesul unitar de formare și cultivare a personalității copiilor, a tinerilor. Pe de altă parte, trebuie spus că experiența acumulată în cadrul educației școlare contribuie la creșterea randamentului celorlalte forme ale educației, în condițiile în care tinerii sunt înarmați cu capacitatea de a discerne, de a selecta, de a sintetiza, din multitudinea de experiențe acumulate, pe cele care au în mod cert, valoare educațională și pot influența comportamentele lor pozitive. Cei trei termeni fundamentali pe care se bazează semnificația conceptului sunt

„viata—, "permanent—, "educatie—. Educația nu se termină la sfârșitul instrucției școlare, ci constituie un proces permanent. Educația permanentă îmbracă un caracter universal , democratic și trebuie să răspundă schimbărilor care se produc în societate, în știință, tehnică, cultură.

Multă vreme s-a considerat că școala joacă rolul central și că forme diferite de acțiuni organizate ar putea înlocui familia, care de multe ori nu are aspirațiile sau resursele culturale pentru ceea ce propune societatea. În rezolvarea multiplelor probleme de dezvoltare și învățare, școala dezvoltă o serie de structuri de sprijin în favoarea copilului și a familiei. În același timp este nevoie de activități de susținere în afara clasei și de activități de sprijin atât a copilului aflat în situații dificile sau de risc, cât și a familiei și a cadrelor didactice

Școala, singura instituție care își propune planificat și organizat să sprijine dezvoltarea individului prin procesele de instrucție și educație, concentrate în procesul de învățământ, simte tot mai mult nevoia să realizeze un parteneriat activ cu familia și comunitatea în care se dezvoltă copilul.

Relația dintre părinți și profesori implică ieșirea din frontierele școlii și determină o altă abordare a profesiei didactice. În pedagogia tradițională această temă era tratată sub denumirea de „colaborarea dintre școală și familie”. Actualmente, dimensiunile acestei relații sunt mult mai cuprinzătoare datorită lărgirii conceptului de colaborare spre cel de comunicare prin cooperare și, mai nou, prin conceptul de parteneriat care le cuprinde pe toate și, în plus, exprimă și o anumită abordare pozitivă și democratică a relațiilor educative.

O categorie aparte și relativ recent apărută de specialiști o reprezintă specialiștii în intervenția socio-educativă. Aceasta cuprinde un ansamblu de acțiuni finanțate, organizate și desfășurate de societate în direcția susținerii, orientării, corectării sau suplinirii activității educative a părinților. Toate tipurile de specialiști cu care familia intră în contact prin copil (cadre didactice, pediatrii, medici, psihologi, juriști etc.) exercită un rol explicit sau implicit pe lângă părinți. Educația copiilor a devenit, în societățile moderne, o problemă de interes național .

Colaborarea dintre grădiniță-școală-familie-societate presupune o comunicare efektivă și eficientă, o unitate de cerințe și o unitate de acțiune când este vorba de interesul copilului.

Bibliografie:

1. Agabrian, Mircea, *Scoala, familia, comunitatea*, Institutul European, Iasi, 2006..
2. Cerghit, Ioan, Neacșu, Ioan, Negreț Dobridor Ioan, „*Prelegeri pedagogice*”, Editura Polirom, Iași, 2001
3. Nicola, Ioan, „*Tratat de pedagogie școlară*”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000.
4. Pescaru, Băran, Adina, „*Parteneriat în educație*”, Editura Aramis Print, București, 2004

Prof. înv. primar: MOLDOVAN ELENA RODICA

PROIECT DIDACTIC

România, Țara mea!

DATA: 28.11.2025

GRUPA: mare – Grupa Buburuzelor

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: G.P.P. Baru

EDUCATOARE: Prof. Costa Sofia

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cine sunt/suntem?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „România, țara mea!”

FORMA DE REALIZARE: ACTIVITATE INTEGRATĂ

TEMA ACTIVITĂȚII: "Ne jucăm cu stegulețe"

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de priceperi și deprinderi

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

- + DȘ: Activitate matematică „Ne jucăm și stegulețe” – joc didactic
- + DOS: Activitate practică „Steagul României” – rupere și lipire

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- + Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.
- + Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat.
- + Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- + Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum.
- + Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.
- + Rezolvă situații – problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date.
- + Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate

SCOPUL:

- + Consolidarea deprinderii de a forma grupe de obiecte după diferite criterii (culoare, mărime, lungime, grosime) și dezvoltarea unor abilități practice specifice nivelului de vârstă.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1** – să grupeze stegulețele după un criteriu dat (culoare, mărime, lungime, grosime);
- O2** – să selecteze și să ordoneze crescător și descrescător stegulețele unei mulțimi;
- O3** – să pună în corespondență stegulețele în funcție de criteriile date;
- O4** – să identifice culoarea care lipsește de pe steagul primit și să aleagă corespunzător hârtia colorată;
- O5** – să rupă hârtia și să lipească bucățile obținute pentru a realiza steagul României.

STRATEGII DIDACTICE:

- ✚ **Metode și procedee:** conversația, explicația, expunerea, demonstrația, jocul, exercițiul, evaluarea orală, observația, munca individuală și frontală, metode interactive de grup Mâna Oarbă și Turul Galeriei.
- ✚ **Resurse materiale:** macheta cu harta României, siluete de copii, stegulețe de diferite mărimi (grosime, lungime, mărime), bilețele cu sarcinile didactice, hârtie colorată, lipici, boxă.
- ✚ **Forme de organizare:** frontal, individual.

DURATA ESTIMATĂ: 30 MIN

LOC DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

BIBLIOGRAFIE:

- ✚ Ministerul Educației Naționale. (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*.
- ✚ Ionescu, M. (coord.), (2010). *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani*. București: Editura Vanemonde.
- ✚ *** (2019). *Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie*.

Etapale activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare / Metode și indicatori
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1. Momentul organizatoric	✚ asigurarea condițiilor optime pentru realizarea activității; ✚ aranjarea mobilierului și a spațiului de desfășurare a activităților; ✚ pregătirea materialului demonstrativ și distributiv; ✚ introducerea copiilor în sala de grupă. Măsuțele și scăunelele copiilor vor fi aranjate în formă de careu, iar în centrul acestora va fi așezată o măsuță pe care va fi o machetă cu harta României și copilasii care ”joacă hora” .			
2. Captarea atenției	Captarea atenției se va realiza prin prezentarea machetei și a materialelor didactice pregătite pentru activitate, realizând astfel introducerea în joc precum și familiarizarea copiilor cu materialul distributiv. Prezint materialele pregătite, după care voi spune că acești copii care ”joacă hora” cu ocazia zilei de 1 Decembrie, au încurcat stegulețele, iar noi trebuie să îi ajutăm să le aranjeze conform	Conversația Explicația	Macheta cu harta României Stegulețe	

	indicațiilor de pe bilețelele din mâinile lor.			
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Anunțarea temei și a obiectivelor Azi, dragi copii, ne vom juca cu stegulețe. Noi îi vom ajuta pe românași și româncuțe să aranjeze stegulețele conform indicațiilor de pe bilețelele din mâinile lor. Vom grupa stegulețele după diferite criterii, după mărime, lungime și grosime, după culoare, le vom număra și le vom ordona crescător și descrescător. Activitatea pe care am pregătit-o pentru azi se numește "Ne jucăm cu stegulețe". Voi numi doi copii pentru a repeta numele jocului.	Conversația Explicația		
4. Reactualizarea cunoștințelor	Adresez copiilor câteva întrebări referitor la ziua de 1 Decembrie. - Cum se numește țara noastră? - Care se numesc locuitorii țării noastre? - Ce culori regăsiți în steagul României? - Câte culori sunt prezente pe steagul României? - Dați exemple de alte obiecte roșii, galbene sau albastre din mediul apropiat/mediul înconjurător.	Explicația Conversația		
5. Prezentarea	<u>Explicarea și demonstrarea jocului</u> – precizez regulile și sarcina de lucru Azi , în cadrul jocului, noi îi			

noului conținut și dirijarea învățării	vom ajuta pe românași și româncuțe să aranjeze steagurile după diferite criterii, așa cum este scris pe biletele din mâinile lor, ca ei să poată porni fericiți la horă. Deoarece ei nu au fost atenți, au încurcat steagurile iar acum nu mai știu cum erau aranjate. Pe rând, veți veni lângă românași și româncuțe și veți lua biletul din mâna primului copil și vom citi indicația de lucru, după care, vom aranja steagurile în fața românașului, conform indicației primite. <u>Desfășurarea jocului de probă</u> Se va executa un joc de probă pentru a vedea în ce măsură copiii au înțeles regulile jocului.			
5. Obținerea performanței	<u>Executarea jocului propriu-zis</u> După realizarea jocului de probă, voi numi un copil care va veni pentru a alege prima sarcină de rezolvat. Pun accent pe utilizarea unui limbaj matematic adecvat. Sarcini de rezolvat: <i>Grupează steagurile după culoare.</i> 1. Formează o mulțime de steaguri roșii. 2. Formează o mulțime de steaguri albastre. <i>Grupează steagurile după mărime, lungime și grosime.</i> 3. Formează o mulțime de steaguri mari. 4. Formează o mulțime de steaguri mici	Jocul		Aprecieri individuale

	5. Formează o mulțime de steaguri cu bățul lung. 6. Formează o mulțime de steaguri cu bățul scurt. 7. Formează o mulțime de steaguri cu bățul gros. 8. Formează o mulțime de steaguri cu bățul subțire. <i>Ordonează crescător/ descrescător elementele unei mulțimi după diferite criterii.</i> 9. Ordonează crescător steagurile în funcție de mărimea lor. 10. Ordonează descrescător steagurile în funcție de grosimea bățului. <i>Punere în pereche.</i> 11. Pune în pereche un steag mare cu un românașul. 12. Pune în pereche steagul mic cu româncuța cu brâul roșu. <u>Complicarea jocului</u> Le voi spune copiilor că datorită faptului că s-au descurcat atât de bine la activitatea matematică, voi încerca să îi ”păcălesc”, astfel voi cere copilului care va veni în față să ia în mână atâtea stegulețe câte bățai de palme va auzi. Voi chema 2-3 copii pentru realizarea acestei sarcini. La final voi face aprecieri asupra modului de realizare a sarcinilor și le voi da ca recompensă o foaie de hârtie cu steagul României dar care va avea o culoare lipsă. Steagul îl vor alege alege fiecare prin metoda Mâna			
--	--	--	--	--

	oarbă.	Mâna oarbă		
6. Asigurarea retenției și a transferului	În această etapă se va trece la următoarea activitate: activitatea practică, unde copii vor rupe hârtii și le vor lipi pe steagul primit astfel încât să reprezinte corect steagul României. Le voi spune copiilor că românașii și româncuțele au pierdut din culorile steagurilor pe care le-au pregătit pentru azi, iar noi trebuie să descoperim ce culoare lipsește și să o lipim pe hârtie prin ruperea de bucățele de hârtie colorată și lipirea acestora pe steag. Executarea temei de către copii: copiii vor identifica ce culoare le lipsește de pe steagul primit, va alege culoare potrivită, va rupe bucățele de hârtie pe care le va lipi pe steag, astfel încât să obțină steagul României. Se va observa modul de utilizare a materialelor, încadrarea corectă a elementelor compoziționale în spațiul de lucru, respectarea ordinii la masa.	Conversația Explicația	Hârtie colorată roșu, albastru și galben lipici	Observarea directă a comportamen- telor
7. Evaluarea	Prin metoda Turul galeriei, vom evalua rezultatele activității practice. Câțiva copii vor alege lucrările preferate, motivând alegerea făcută. La final, voi face și eu aprecieri pe baza obiectivelor urmărite: - au format mulțimi de elemente; - au respectat regulile jocului; - au idetificat corect culoarea	Turul Galeriei Conversația Explicația Exercițiul		Capacitatea de a-și aprecia în mod obiectiv, munca proprie și pe cea colegilor

	lipsă. Vom organiza o expoziție în care vor fi expuse rezultatele muncii copiilor.			
8. Încheierea activității	Activitatea se va încheia cu un marș prin sala de grupă, fluturând stegulețele în ritmul melodiei Treceți batalioane.		Stegulețe	

Prof. COSTA SOFIA

ACTIVITATEA ȘI ODIHNA

Corelarea activităților zilnice cu odihna în perioada copilăriei

Copilul crește și se educă după principii raționale de viață, atât în familie cât și în colectivitate. Între aceste principii există unul după care se stabilește un echilibru rațional între activitatea zilnică depusă de copil, pe de o parte, și odihna (activă) și somn, pe de altă parte.

Volumul și intensitatea activităților zilnice variază în funcție de vârsta copilului și de preocupările sale particulare; de aceste considerente trebuie ținut cont în organizarea odihnei și a timpului său liber. Prin activitățile pe care le desfășoară în timpul unei zile, școlarii depun atât **efort fizic**, cât și **efort intelectual**.

Efortul fizic la care este supus un copil, dacă nu este bine dozat, duce la oboseală prematură, la diminuarea până la dispariția poftei de mâncare, la tulburarea somnului, iar dacă starea de suprasolicitare fizică se prelungește timp îndelungat, duce la întârzierea dezvoltării armonioase, psihice și fizice a copilului.

Privit ca modalitate de petrecere a timpului liber, jocul trebuie dirijat de adulți astfel încât copiii nu trebuie lăsați să se joace până la epuizarea resurselor fizice.

Organizarea judicioasă a timpului liber le creează elevilor răgaz și pentru practicarea unor activități sportive. Exercițiile fizice antrenează atât corpul, cât și mintea. Sunt antrenați mușchii și încheieturile, mărindu-se astfel mobilitatea organismului. Orice tip de mișcare este foarte benefic, de la simplul mers pe jos până la exerciții fizice complexe, efectuate cu sau fără aparate speciale, jocuri și întreceri desfășurate în săli de sport și în aer liber sau în apă. Gimnastica de dimineață întreține sănătatea și frumusețea corpului.

Sportul îl ajută pe fiecare copil să-și întărească organismul, devenind mai rezistent la boli, îi conferă poftă de viață și-l face mai încrezător în forțele sale. Prin sport se dezvoltă voința, se creează bună dispoziție, se relaxează sistemul nervos, eliminându-se stresul.

Un loc aparte în dozarea efortului fizic la școlarul mic îl ocupă drumul de acasă la școală, precum și purtatul ghiozdanului. Greutatea unui ghiozdan, judicios încărcat și purtat corect pe ambii umeri, nu-i dăunează școlarului mic, după cum nici o servietă de mărime și greutate acceptabilă nu-i dăunează școlarului mai mare.

Efortul intelectual se referă la activitățile intelectuale pe care le desfășoară elevii: citit, scris, calculat, memorat etc. Școlarii depun efort intelectual atât la școală, cât și acasă prin efectuarea temelor. Activitatea de

învățare le solicită gândirea, atenția, memoria, care produc un grad de încordare a organismului. Activitatea intelectuală, rațional organizată, reprezintă un mijloc de promovare a sănătății mintale a elevului.

Cu școlarul mai mare lucrurile stau puțin mai altfel. Efortul intelectual solicitat în clasă sau acasă (cu ocazia efectuării temelor pentru ziua următoare), la care se mai adaugă o activitate sportivă organizată sau învățarea unui instrument muzical, solicită intens organismul copilului. Proportional cu efortul depus trebuie să fie organizată și odihna elevului, care, la această vârstă, se împarte între timpul afectat somnului de noapte (în cazuri excepționale și somnului de după-amiaza) și timpul de odihnă propriu-zisă, pe care elevul îl poate petrece în mod plăcut, citind, ascultând muzică, practicând un sport, efectuând o plimbare în aerul plăcut al unei păduri sau într-un parc.

Durata medie a timpului alocat de elev efectuării lecțiilor acasă variază de la o clasă la alta, de la un ciclu școlar la altul și de la caz la caz. În general, copilul din clasa întâi își poate termina lecțiile într-o oră, cel din clasa a IV-a în 2 ore, începând din clasa a V-a, timpul crește de la 3 la 4-5 ore.

Capacitatea de muncă este mai mare în timpul zilei decât noaptea. De asemenea și în timpul zilei ea este diferită: între orele 7 și 9 dimineața capacitatea este mai redusă, între 9 și 12 se înregistrează cea mai marea putere de muncă din tot parcursul zilei, scade din nou între 13 și 15, urmând să crească între 16 și 18, iar după ora 20 capacitatea fizică și intelectuală scade semnificativ.

Nerațional și în cele din urmă dăunător este excesul de preocupări intelectuale care le sunt impuse elevilor, din dorința greșită a părinților de a vedea proprii copii realizând performanțe intelectuale care să-i situeze deasupra semenilor lor, de vârstă sau școlarizare asemănătoare.

După recente observații medicale, efectuate asupra unui număr foarte mare de copii, s-a ajuns la concluzia că durata somnului variază în funcție de vârstă astfel:

- între 3 și 7 ani sunt necesare 11-12 ore de somn;
- între 7 și 14 ani sunt suficiente 8-9 ore pe zi;
- între 14 și 18 ani sunt de ajuns 7-8 ore de somn.

Analizând cifrele de mai sus se poate constata că nevoile de somn ale copilului sunt cu atât mai mari cu cât vârsta lui este mai mică. Astfel, dacă un nou-născut doarme 2/3 din zi, la 3 ani durata somnului se reduce la 1/2 din zi, la 14 ani la 1/3 din zi, iar după această vârstă la 1/4 din zi.

Studii recente arată că perioada de somn a copiilor a scăzut în ultimul timp în comparație cu cei din generațiile trecute; aceasta se explică prin maturarea precoce a sistemului nervos, precum și prin posibilitățile nebănuite de refacere a organismului după efortul zilnic.

Refacerea capacităților fizice și psihice ale copilului se poate realiza în mod spontan, în condițiile unui efort de intensitate medie, când timpul dintre două activități este destul de mare pentru a permite revenirea organismului, sau dirijat, potrivit în toate cazurile, când intensitatea efortului este mai mare și se repetă la intervale mai scurte de timp.

În păstrarea echilibrului rațional între activitate și odihnă, rolul familiei și al școlii este hotărâtor și de realizarea acestui deziderat depinde în mare măsură sănătatea psihică și fizică a generațiilor tinere. Moderația și raționalul se impun în dozarea efortului fizic și psihic la copii ca două laturi obligatorii, de altfel în formarea și educarea lor.

Prof. BERBENIȚĂ MIRELA

Toamna în culori, zâmbete și primele descoperiri

Toamna a adus în grupa mică nu doar frunze ruginii și aer răcoros, ci și o explozie de emoții și descoperiri. Pentru cei mai mici preșcolari, fiecare zi din acest anotimp devine o experiență nouă, plină de culoare, joc și curiozitate. În primele săptămâni, copiii au descoperit schimbările din natură, urmărind fascinați cum frunzele își schimbă nuanța, cum vântul le poartă prin aer și cum pădurea pare că se îmbracă în straie noi. Activitățile tematice i-au ajutat să observe, să întrebe și să pună în cuvinte ceea ce văd, simt și trăiesc.

Prin jocuri senzoriale, micuții au atins castane, ghinde, conuri și frunze, transformând materialele naturii în mici comori de explorat. În colțul de creație, au realizat colaje colorate, au pictat copăcei de toamnă și au dat viață fructelor și legumelor din povestea anotimpului. Cânteculele despre ploaie, vânt și rândunele au adus multă veselie în sala de grupă, iar poeziile scurte i-au ajutat pe copii să exerseze limbajul într-un mod jucăuș. Cele mai îndrăgite momente rămân însă plimbările în aer liber, unde cei mici pot observa direct natura care se schimbă, adunând frunze sau admirând norii de pe cer.

În grupa mică, toamna înseamnă și primele prietenii, primele jocuri împărtășite și primele reușite. Fiecare copil învață să colaboreze, să își aștepte rândul și să descopere bucuria lucrului în echipă. Pentru noi, adulții, este minunat să vedem cum ochii copiilor se luminează în fața unei activități noi, cum mânuțele lor lucrează cu entuziasm și cum transformă toamna într-o poveste plină de farmec.

Așa se scrie, zi de zi, povestea noastră de toamnă: cu zâmbete, descoperiri și pași mici spre o lume mare.

Prof. înv. preșc. Popa Anca
Grupa Mică

Magia primelor descoperiri la grupa mică

La grădiniță, fiecare început de an aduce cu sine emoție, curiozitate și pași mici către o lume mare. În grupa mică, copiii pășesc pentru prima dată în universul activităților de învățare organizate, unde joaca se împletește armonios cu dezvoltarea, iar fiecare zi devine o aventură.

De la primele întâlniri, copiii descoperă rutina, învață să își aștepte rândul, să împartă jucării și să comunice cu ceilalți. Sub îndrumarea educatoarelor, cei mici trec treptat de la emoția separării de părinți la bucuria de a petrece timp cu colegii și de a explora materiale noi. Activitățile zilnice sunt gândite special pentru a stimula limbajul, motricitatea, creativitatea și independența. Prin cântece, poezii, jocuri senzoriale și activități practice, copiii învață culorile, formele, anotimpurile și descoperă lumea din jurul lor într-un ritm adaptat lor.

Momentele cele mai îndrăgite rămân cele de joc liber, în care imaginația prinde contur: bucătăriile devin restaurante elegante, cuburile se transformă în castele, iar plușurile în personaje de poveste. Fiecare colț al clasei devine un univers în miniatură, plin de emoții și idei. Pe tot parcursul anului, grupa mică reprezintă locul în care prind rădăcini primele prietenii, primele reușite și primele lecții despre încredere și curaj. Este o etapă specială, în care fiecare progres, oricât de mic, este o mare victorie.

Grupa mică nu este doar începutul drumului educațional, ci și locul în care copiii descoperă bucuria de a învăța prin joacă. Iar pentru noi, adulții, este o adevărată bucurie să îi însoțim în această călătorie minunată.

Prof. înv. preșc. Zăicănaru Roxana
Grupa mică

EXCURSIA-FACTOR IMPORTANT ÎN EDUCAȚIE

Procesul educațional „îmbracă” și forme de muncă didactică complementare lecției obișnuite . Acestea sunt activitățile desfășurate în școală , în afara orelor de clasă și cele desfășurate în afara școlii . Ele sunt activități extracurriculare și se desfășoară sub îndrumarea atentă a învățătorului.

Activitățile astfel definite sunt apreciate atât de către elevi, cât și de factorii educaționali în măsura în care :

- urmăresc lărgirea și adâncirea influențelor exercitate în procesul de învățământ;
- valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile elevilor;
- organizează într-o manieră plăcută, relaxantă, timpul liber al școlarilor;
- formele de organizare sunt ingenioase , cu caracter recreativ;
- elevii își pot manifesta în voie spiritul de inițiativă;
- participarea este liber consimțită, necondiționată, constituind un suport puternic pentru o activitate susținută;

- are un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup ;
- sunt caracterizate de optimism și bun umor;
- creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților;
- contribuie la dezvoltarea personalității armonioase a copiilor.

În funcție de legătura /relația lor cu procesul didactic desfășurat în clasă, astfel de activități se pot organiza și susține în diferite etape ale procesului de învățământ:

- la începutul unei teme sau capitol din programă, urmărind familiarizarea elevilor cu sarcina de învățare , trezind curiozitate , interes pentru o anumită temă și contribuind la colectarea unui material variat, interesant, prețios pentru dezbaterile ce vor urma ;
- în prelungirea conținutului lecției ;
- pentru îmbogățirea și valorificarea cunoștințelor folosite în lecție.

Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi .

Într-o schemă simplă, sumară, prezint obiective ce pot fi atinse pe parcursul activităților extracurriculare desfășurate în sprijinul unor obiective specifice ariilor curriculare.

Anexez reprezentarea grafică (metoda „ciorchinele”) a legăturii dintre o excursie și alte arii curriculare precum și câteva imagini sugestive din excursii.

Bibliografie:

1. Miron Manuela, Elemente de bioecologie si didactica stiintelor naturii, Ed.Stef, Iasi 2006;
2. Geamăna N.A., Educația ecologică la vârsta preșcolară, Supliment al revistei Învățământul Preșcolar, București, 2008;
3. <http://www.didactic.ro>.

Prof. învă. primar Chirilă Steluța Claudia

Limba franceză – cultură și educație

Introducere

Limba franceză ocupă un loc deosebit în peisajul cultural și educațional mondial, fiind una dintre cele mai răspândite și influente limbi de circulație internațională. Vorbită pe toate continentele, franceza nu este doar un simplu mijloc de comunicare, ci și un simbol al culturii, diplomatiei, artei și rafinamentului intelectual. Studiarea limbii franceze contribuie la dezvoltarea personală a elevilor, oferindu-le acces la valori culturale universale și la o viziune deschisă asupra lumii.

Limba franceză – limbă internațională

Franceza este vorbită de peste 300 de milioane de persoane din întreaga lume și se află printre cele mai studiate limbi străine. Este limbă oficială sau de lucru în numeroase organizații internaționale, precum Organizația Națiunilor Unite, Uniunea Europeană, UNESCO sau Comitetul Olimpic Internațional. Datorită acestui statut, limba franceză joacă un rol esențial în domeniul diplomatiei, al relațiilor internaționale și al cooperării dintre state.

Cunoașterea limbii franceze facilitează accesul la spațiul francofon, un spațiu multicultural ce reunește țări din Europa, Africa, America de Nord și Asia. Astfel, elevii și studenții care studiază franceza nu dobândesc doar competențe lingvistice, ci și o mai bună înțelegere a diversității culturale, a toleranței și a respectului față de alte popoare și tradiții.

Valoarea culturală a limbii franceze

Limba franceză este strâns legată de un patrimoniu cultural impresionant. Literatura franceză a oferit lumii autori celebri precum Victor Hugo, Molière, Honoré de Balzac, Alexandre Dumas sau Albert Camus, ale căror opere sunt studiate și apreciate la nivel internațional. Prin intermediul acestora, cititorii descoperă teme universale precum libertatea, iubirea, dreptatea sau condiția umană.

În același timp, cultura franceză se remarcă prin cinematografie, muzică, modă și gastronomie. Franța este recunoscută ca un reper al eleganței și creativității, influențând tendințe culturale la nivel mondial. Studiarea limbii franceze permite accesul direct la aceste domenii, fără intermediari, și stimulează spiritul critic, sensibilitatea estetică și creativitatea elevilor.

Importanța limbii franceze în educație și carieră

Învățarea limbii franceze oferă numeroase oportunități educaționale și profesionale. Elevii pot participa la programe de mobilitate internațională, schimburi culturale și proiecte europene, precum Erasmus+. De asemenea, cunoașterea limbii franceze este un avantaj important pe piața muncii, în domenii precum turismul, diplomația, educația, traducerile sau relațiile internaționale.

Concluzie

În concluzie, limba franceză reprezintă mult mai mult decât o disciplină de studiu. Ea este o poartă către cultură, comunicare și dialog intercultural. Prin învățarea limbii franceze, elevii își dezvoltă competențe lingvistice, culturale și sociale esențiale, devenind persoane deschise, educate și pregătite să se integreze într-o lume globalizată.

Prof. Iuga Aniela – Lavinia

Liceul Teoretic „Ion Constantin Brătianu” Hațeg

Cuvintele, spațiu de întâlnire între oameni

Există ceva magic în felul în care oamenii se întâlnesc prin cuvinte. Nu întotdeauna prin gesturi, nu mereu prin priviri, ci prin acele semne mici, sonore, încărcate de sens și de emoție, care ne leagă unii de alții, peste vârste, generații și timp. Cuvintele sunt fire invizibile. Unele ne duc spre ceilalți cu ușurință și firesc, altele cer răbdare, pricepere și un strop de curaj. Dar toate ne ajută să trecem din singurătate spre comuniune.

Ca profesor de limba română, am privilegiul de a lucra cu aceste fire magice în fiecare zi. Văd cum un elev descoperă frumusețea unui vers și, pentru o clipă, înțelege că limba nu este doar un instrument, ci o fereastră spre lume. Văd cum un text citit cu voce tare poate apropia elevi diferiți, făcându-i să trăiască aceeași emoție, să râdă sau să tacă în același timp. În astfel de momente realizez că educația, la fel ca literatura, e un act de întâlnire — între suflete, nu doar între minți.

Cuvintele ne învață empatia. Ele nu doar transmit informații, ci modelează gânduri și inimi. Într-un timp în care comunicarea pare tot mai grăbită, în care vorbele se aruncă ușor, fără greutate, poate că avem nevoie să reînvățăm rostul adevărat al cuvântului: acela de a uni, nu de a despărți.

Un „mulțumesc” spus sincer, un „te înțeleg” rostit la momentul potrivit, un compliment, o iertare — toate sunt forme de legătură între oameni. Așa se țes relațiile care contează: prin vorbele care mângâie, care ridică, care dau curaj.

Și totuși, poate cele mai frumoase legături sunt cele construite din cuvintele scrise. Într-o epocă a ecranelor, în care mesajele se pierd printre notificări, o scrisoare, o poezie, o pagină de jurnal rămân dovezi ale unei lumi interioare ce refuză să tacă. Scrisul nu e doar comunicare, ci o formă de dăruire. El spune: „Uite, te las să treci spre mine prin gândurile mele.”

Cuvintele nu au nevoie de ziduri, ci de suflete deschise. Le dăm viață prin felul în care le alegem și le rostim. Într-o clasă, într-o familie, într-o prietenie, ele pot fi puntea care ne salvează de tăcere și ne aduce mai aproape unii de alții. A vorbi frumos, cu grijă și respect, e poate cea mai simplă formă de a construi pacea zilnică.

De Crăciun, această lecție capătă o lumină aparte. În liniștea iernii, cuvântul devine binecuvântare: „pace”, „bunătate”, „recunoștință”, „iubire”. Sunt cuvinte vechi, dar mereu noi, care ne aduc aminte că frumusețea nu stă în fastul lucrurilor, ci în puterea tainică a limbajului de a vindeca și de a uni.

Aș vrea ca fiecare elev să plece din școală cu încrederea că știe să construiască legături din vorbe bune. Să înțeleagă că un cuvânt potrivit spus la timpul potrivit poate schimba o zi, uneori chiar o viață.

Cuvintele ne-au fost dăruite ca să ne întâlnim. Să le folosim, așadar, cu grijă și cu bucurie — pentru că, atunci când le rostim cu inimă curată, ele devin punte de lumină între oameni.

Prof. Dr. Răduțoiu-Albu Andreea

